

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ ТА СТРАТЕГІЧНИХ КОМУНІКАЦІЙ УКРАЇНИ
МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКА ДЕРЖАВНА АКАДЕМІЯ КУЛЬТУРИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ МИСТЕЦТВ УКРАЇНИ

**КУЛЬТУРОЛОГІЯ ТА СОЦІАЛЬНІ КОМУНІКАЦІЇ:
ІННОВАЦІЙНІ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ**

**CULTURAL STUDIES AND SOCIAL COMMUNICATIONS:
INNOVATION STRATEGIES OF DEVELOPMENT**

**МАТЕРІАЛИ МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
(21–22 листопада 2024 року)**

**PROCEEDINGS OF THE INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONFERENCE
(November 21–22, 2024)**

У 2 частинах

Частина 2

**ПРИСВЯЧЕНА 95-РІЧЧЮ
ХАРКІВСЬКОЇ ДЕРЖАВНОЇ АКАДЕМІЇ КУЛЬТУРИ**

**DEDICATED TO THE 95TH ANNIVERSARY
OF KHARKIV STATE ACADEMY OF CULTURE**

Харків, ХДАК, 2024

Процес виховання в дитячому колективі тісно пов'язаний з комунікацією. Перш за все, слід зазначити про важливість зворотного зв'язку викладача з кожним учнем або з батьками. Це може бути індивідуальна бесіда, тестування для учнів більш старшого віку, опитування для батьків дітей молодшого віку. Одним із засобів загальної комунікації може бути ведення соцмереж, у яких керівник доносить правила, цінності колективу, висвітлює процес роботи, демонструє результати та досягнення. Також сучасні інструменти дозволяють проводити швидкі опитування безпосередньо в соцмережах, що впливає на загальний розвиток танцювального гуртка.

Вище зазначено, що в сучасному освітньому процесі фокус уваги зміщується з вчителя на учня. Це означає, що завданням викладача стає не лише навчити вихованців хореографічним навичкам, правильному виконанню рухів, а, в більшій мірі, розкрити їхній творчий потенціал, навчити розглядати танцювальне мистецтво не лише як яскраве сценічне явище, а й як інструмент самовираження. Це набуває актуальності в контексті військового стану країни, оскільки будь-який вид творчості має ще й терапевтичні властивості.

Слід зазначити, що проводилися схожі дослідження, які торкалися інновацій у виховному аспекті діяльності танцювального колективу, або розглядалося впровадження інноваційних методів у професійній хореографічній освіті. Проте формування базових навичок майбутніх хореографів починається, як правило, з дитячих танцювальних колективів і охоплює не лише сферу виховання.

Саме тому, розглядаючи інноваційні підходи до занять хореографією в дитячому колективі, ми маємо на увазі комплекс новітніх підходів в освітній, виховній, комунікативній та творчій діяльності, які спрямовані на безперервний загальний та особистий професійний розвиток потенційних майбутніх хореографів, і, як наслідок, — хореографічного мистецтва України в цілому.

Н. Росенко

ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ В ПРОФЕСІЙНІЙ ХОРЕОГРАФІЧНІЙ ОСВІТІ

N. Rosenko

INNOVATIVE APPROACHES IN PROFESSIONAL CHOREOGRAPHIC EDUCATION

Хореографічна освіта є важливою складовою культурного розвитку суспільства, забезпечуючи підготовку професійних танцівників, педагогів і режисерів. Сучасні тенденції розвитку мистецтва, технологічні інновації та глобалізація впливають на структуру й зміст хореографічної освіти. Інноваційні підходи дозволяють не лише покращити методи навчання, а й сприяти розвитку творчих здібностей студентів, адаптації до вимог сучасного ринку праці та досягненню високого рівня професіоналізму.

Інновації в освітній сфері полягають у створенні, впровадженні та поширенні нових ідей, методик, педагогічних та управлінських технологій у практиці навчання. Це сприяє підвищенню якості освіти і переходу системи на новий, вищий рівень. Інновації охоплюють не лише саму ідею, а й процес її практичної реалізації.

Нині мистецька освіта все більше орієнтована на активне залучення майбутніх фахівців до творчого процесу. Під час вивчення профільних дисциплін студент — це

не лише слухач, а й творець, що дозволяє йому набувати професійних навичок уже на етапі навчання.

Одна з нових тенденцій, що виникла під впливом глобалізації та євроінтеграції, — це проведення майстер-класів, тренінгів і семінарів за участі провідних світових хореографів. Взаємодія з іноземними викладачами надає можливість освоїти нові або вдосконалити існуючі техніки, ознайомитися з різними способами подачі матеріалу, а також сформуванню власну методику викладання хореографічних дисциплін з урахуванням міжнародного досвіду в педагогіці та хореографії.

Цифрові технології стали невід'ємною частиною сучасного освітнього процесу, і хореографічна освіта не є винятком. За їх допомогою можна значно покращити методику викладання, зробити навчання більш інтерактивним та ефективним. Одним із ключових напрямів інновацій у хореографічній освіті є використання цифрових технологій. Сучасні мультимедійні засоби, віртуальна реальність (VR) та доповнена реальність (AR) допомагають створити інтерактивне навчальне середовище, де студенти можуть вивчати та аналізувати рухи, працювати над технікою виконання і взаємодіяти з віртуальними викладачами та колегами. Наприклад, використання програмного забезпечення для аналізу рухів (наприклад, Dartfish) дозволяє детально розглядати виконання кожного танцювального елемента та вдосконалити техніку за допомогою точного зворотного зв'язку. Також онлайн-платформи для дистанційного навчання, такі як Zoom, Google Meet, YouTube, стали популярними ще під час пандемії COVID-19, що дозволило значно розширити доступ до навчальних ресурсів та майстер-класів провідних фахівців у галузі і продовжувати навчання.

Упровадження цифрових технологій в освітній процес відкриває доступ до величезної кількості матеріалів, які раніше були обмеженими через географічне розташування або інші обставини. Використання технологій дозволяє отримувати миттєвий зворотний зв'язок через відеоаналіз або інші форми комунікації.

Хореографія тісно пов'язана з іншими видами мистецтва та науками, такими як музика, театр, психологія, анатомія і навіть фізика. Інноваційним підходом є інтеграція цих дисциплін у навчальні програми для розвитку в студентів багатогранного розуміння мистецтва руху. Викладання хореографії через призму культурологічного аналізу сприяє ширшому розумінню танцювальних стилів і традицій різних народів. Це допомагає студентам розвивати креативність та створювати нові хореографічні твори на основі взаємодії з іншими культурами. Саме завдяки такому підходу студенти мають можливість всебічно розвиватись, що допомагає не лише в професійній діяльності, а й у житті загалом. Інтердисциплінарність дозволяє студентам бачити хореографічне мистецтво через призму різних культурних, наукових і художніх перспектив.

Серед інноваційних упроваджень в освітній процес майбутніх хореографів-педагогів є зосередження на індивідуальних потребах студентів. Персоналізоване навчання в хореографії дозволяє студентам розвивати власний стиль і підхід до виконання танцю, враховуючи їхні сильні сторони, інтереси та потенційні професійні шляхи. Викладачі використовують індивідуальні стратегії навчання, які враховують фізичні особливості кожного учня, його психологічний стан та рівень підготовки.

Також одним з інноваційних педагогічних методів є розвиток креативності і самовираження студентів. Важливу роль у цьому відіграють імпровізація, творчі завдання та робота над створенням власних хореографічних творів, які пропонує вже безпосередньо викладач. Інтерактивні вправи, що стимулюють уяву, дозволяють студентам створювати унікальні танцювальні композиції та досліджувати нові форми руху. Однією з популярних практик у сучасній хореографічній освіті є методика «колаборативної хореографії»: студенти мають працювати в командах для створення спільних творів — це сприяє розвитку навичок командної роботи, лідерства та комунікації.

В умовах сьогодення, при стрімкому цифровому розвитку, інноваційні підходи у хореографічній освіті дозволяють значно підвищити якість підготовки професіоналів, адаптуючи їх до умов сучасного світу. Використання цифрових технологій, інтеграція міждисциплінарних знань, персоналізація навчання та креативні методи педагогіки сприяють розвитку не лише технічних навичок, а й творчого потенціалу студентів, розвиваючи їх всебічно.

A. Abdikhamidov

IMPORTANCE AND RELATIONSHIP OF MUSIC IN CHOREOGRAPHY

A. Абдіхамідов

ЗНАЧЕННЯ І ЗВ'ЯЗОК МУЗИКИ В ХОРЕОГРАФІЇ

Music is the basis of dance. The word music comes from ancient Greece. Music has its own count: 1-2, 1-2-3, 1-2-3-4, which is called the rhythm of the music. Rhythm is the decoration of a musical system. He describes measure as the temporal organization of musical tones, which refers to the rate at which musical patterns change. There are soft, quiet, slow, and strong types of rhythms. They start when the music system counts down to «1». One, two, or three soft blows should be followed by one strong blow.

For example, if «1» is a strong beat, and the next «2-3» is played more softly, it is felt that it is a «waltz» tune in 3/4 measure. It is called «Tango», «Samba» or other types depending on size. Between strong beats is called a tact. Time signatures are set at the beginning of the notation in 2/4, 3/4, 4/4, 6/8. Rhythm divisions are the division of a musical system into equal parts. Notes are divided into twos, threes, fours, sixes, and eights. One must first learn to hear and count music when learning to dance. You need to count out loud and then reduce the leg movements to this count. After understanding the melody, you can perform the actions without making a sound. The faster people move, the faster their heartbeats. The speed of music also indicates its character, that is, moving or quiet, depending on the unit of time. In sheet music, the speed of the music is given by the words. «Allegro» — fast, «Andante» — medium speed, etc. You can also count the speed of the music. A musical measure can be counted by the number of «beats» per minute, like the heartbeat.

From the very beginning, the dance culture of any nation has relationships with other art forms and the interaction of different genres. During its development, the art of dance defined the tools specific to the art and methods that allow the conveying of various information that make up the content of the art of choreography. We see and understand that in ballet performances, big jumps, small short dances, or a set of folk stage dances are shared with the audience.